

Het
Getuigenis
van de
Sterren

Door Ethelbert W. Bullinger, D.D.

"Hij telt het getal der sterren; Hij noemt ze allen bij namen"
Psalm 147:4

EVERREAD |
UITGEVERS

Grafische realisatie:

Ontwerp omslag: Alan G. Hartman / L. Matthijssen.

Druk: Zuiderduijn Druktechnieken B.V. Woerden.

Het Getuigenis van de Sterren / E.W. Bullinger, D.D.

Vertaald door A. Casson-Mulder.

Woerden: Everread Uitgevers, 1999.

ISBN 90-6694-231-2

Trefwoorden: Astronomie; Bijbeluitleg.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, fotografisch, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord bij de Nederlandse uitgave

Met *Het Getuigenis van de Sterren* van dr. E.W. Bullinger is een opmerkelijk boek beschikbaar gekomen voor de Nederlandse markt. Hoewel het boek voor de eerste maal reeds eind 19^e eeuw in Engeland werd uitgegeven, heeft het nog niet ingeboet aan actuele waarde. Natuurlijk is het origineel geschreven vanuit de situatie van destijds. Daarom hebben we de vrijheid genomen sommige te gedateerde zaken weg te laten, zoals verwijzingen naar sommige boeken die nu niet meer verkrijgbaar zijn en zaken die zich eind 19^e eeuw afspeelden. Wat echter blijft staan, is een schitterende uiteenzetting van bijbelse waarheden aan de hand van de sterren.

Van deze waarheden getuigt God al eeuwenlang in Zijn schepping en in het bijzonder in de sterren en sterrenbeelden aan de hemel. Bijbelse waarheden worden belicht vanuit de sterrenhemel. David begint Psalm 19 met: "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk". Dit gaat verder dan te zeggen: 'Het feit dat er een hemel en een uitspansel is, zegt ons dat God bestaat!' Luisterend naar de stem van de hemelen en het uitspansel horen we iets over de eer van God en het werk Zijner handen. Dit werk komt in het profetische heilsplan tot uitdrukking.

Wat met vele andere dingen het geval is, doet zich ook hier voor. De boze probeert op allerlei wijzen Gods openbaring te verstoren. Door de waarheid te verwarren of zelfs gelovigen er bang voor te maken! Met name dit laatste kunnen we betrekken op de sterren. Sprekend over de betekenis van sterren, worden onze gedachten al gauw gedreven in de richting van hoe er doorgaans over gepraat wordt. 'Je bezig houden met sterrenbeelden is occult'; 'Horoscopen zijn uit den boze' en ga zo maar door. En natuurlijk:

met zaken als astrologie moeten wij niets van doen hebben; dat komt uit de koker van de tegenstander van God.

Vele christenen zetten om dit soort redenen echter meteen alles maar overboord en willen helemaal niets meer te maken hebben met sterren en sterrenbeelden.

Maar laten we dan toch vooral niet vergeten, dat het niet de duivel was, maar GóD Die ze geschapen heeft! Niet om er mee te doen wat de wereld om ons heen en de boze ermee doen, maar om Zijn eer te vertellen en het werk Zijner handen te verkondigen.

Hij is het, Die de tekens van de Dierenriem op de juiste tijd doet opgaan en de Beer met zijn jongen bestuurt (Job 38:32; N.B.G.-vertaling). Hij is het, Die Abraham opdroeg de sterren te tellen, wat Abraham niet kon, maar wat Hij wel kan: "Hij telt het getal der sterren; Hij noemt ze allen bij namen" (Ps. 147:4).

Wat bij de beschouwing van de dingen in deze schepping altijd weer belangrijk is, is dat we Christus in het Middelpunt zetten. Staat Hij centraal in ons leven, dan komt ons leven op orde. Zien we Hem als Degene om Wie de Schrift draait, dan wordt de Bijbel een helder en open boek. Stellen we Christus centraal in de schepping, dan komen we onder de indruk van het machtige feit dat de schepping getuigt van God en Zijn Plan.

Een schilderij, een beeldhouwwerk, een muziekstuk of wat voor creatief tot stand gebracht voorwerp dan ook, zegt ons iets over de maker en zijn ideeën. Als dit al voor een mens waar is, dan toch zeker van God en Zijn Schepping!

De bijbelteksten die in deze uitgave zijn aangehaald, zijn overgenomen uit de Statenvertaling, tenzij anders vermeld.

We hopen en bidden dat deze uitgave u onder de indruk zal brengen van de magnifieke grootheid van Gods heerlijkheid, waarvan Hij (ook) getuigt in Zijn schepping. In de sterren wordt het com-

plete profetische plan (met betrekking tot Israël en de volken) getoond. De komst van Christus in vernedering en Zijn komst in verheerlijking wordt daarin breed uitgemeten. De strijd tussen God en de boze, maar ook de uiteindelijke overwinning van God komt naar voren.

Dat het zo mag zijn dat Gods geschreven Woord meer voor ons gaat leven doordat het zicht op dat wat aan de hemelen staat geschreven groeit.

De uitgever

Voorwoord

Enige jaren geleden was het mijn voorrecht om kennis te maken met Miss Frances Rolleston, uit Keswick, en een briefwisseling met haar te voeren over haar boek 'Mazzaroth, or the Constellations'. Zij was de eerste persoon die bij mij interesse opwekte voor dit belangrijke onderwerp. Daarna heeft Dr. Seiss uit Philadelphia ernaar gestreefd haar werk te populariseren aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Korte verwijzingen naar het onderwerp zijn gemaakt in boeken als 'Moses and Geology', door Dr. Kinns, en in 'Primeval Man'; maar om diverse redenen leek het belangrijk nog een poging te doen om de profetische waarheid van het getuigenis van de sterren uiteen te zetten in een meer complete vorm. Zicht op deze dingen is zo noodzakelijk in deze laatste dagen.

De eer voor het verzamelen van een schat aan informatie over dit onderwerp, komt toe aan wijlen Miss Rolleston. Echter, de manier waarop haar materiaal was uitgegeven (voornamelijk in de vorm van notities, ongeordend en zonder inhoudsopgave), maakte het, hoe waardevol ook, alleen geschikt voor de student. Miss Rolleston nam de moeite alle feiten te verzamelen, die afkomstig waren van Albumazer, de Arabische astronoom van de Kaliefs van Grenada (850 na Christus); en van de tafels, opgetekend door Ulugh Beigh, Prins der Tartaren en astronoom uit ongeveer 1450 na Christus. Hij vertelt over de Arabische astronomie zoals die van oudsher doorgegeven is.

Moderne astronomen bewaarden de oude namen van meer dan honderd van de voornaamste sterren die zijn overgeleverd en gebruiken ze nog steeds. Deze namen worden nu enkel voor het gemak gebruikt, zonder enige verwijzing naar hun betekenis van weleer.

Dit boek is een poging deze oude informatie beschikbaar te stellen voor een bredere kring van lezers om het te gebruiken in het

belang van de waarheid. Voor de oude astronomische feiten plus de namen en hun betekenis, ben ik, vanwege de gehele achtergrond van deze materie, natuurlijk allen dankbaar die dit hebben bewaard, verzameld en doorgegeven. Maar voor de interpretatie ervan ben ik alleen verantwoordelijk.

Het is aan de lezers om te beoordelen in hoeverre mijn conclusies bevestigd worden door de aanwijzingen, en in welke mate de grond van onze hoop op de komende heerlijkheid wordt bekrachtigd door de profetieën, die in de sterren des hemels geschreven staan, evenals in het Woord der waarheid.

Voor de illustraties ben ik zeer dankbaar voor Jamiesons *Celestial Atlas*, 1820; Flammarions *l'Etoiles*; Sir John W. Lubbocks *Sterren in zes plattegronden*, 1883; en voor wijlen Mr. Edward J. Coopers *Egyptian Scenery*, 1820. Voor de algehele presentatie en rangschikking van de sterrenbeelden ben ik verantwoordelijk. Mijn dank voor de tekeningen gaat uit naar Miss Amy Manson.

Het leven in 'de gezegende hoop' op Christus' spoedige wederkomst uit de hemel, vergroot onze belangstelling voor het machtige onderwerp van dit boek. Niemand kan de ouderdom van de tekenen van de Dierenriem of van de sterrenbeelden betwisten. Niemand kan de nauwkeurigheid betwijfelen van de overgeleverde oude sterrennamen, want zij worden nog steeds bewaard in elke goede hemelatlas. En wij hopen dat niemand de opeenstapelende bewijzen zal kunnen weerstaan dat er, buiten Gods genade in Christus om, geen hoop is voor de wereld. En los van Gods heerlijkheid, zoals die geopenbaard wordt bij de wederkomst van Christus, is er geen hoop voor de Gemeente, noch voor Israël, noch voor een zuchtende schepping.

Ondanks de ijdele beloftes van een religieuze wereld en van een wereldse kerk om de effecten van de vloek te verwijderen door een sociaal evangelie, worden we meer en meer teruggeworpen

op de profetie van Genesis 3:15, terwijl wij uitzien naar de vervulling ervan in Christus, als onze enige hoop. Dit wordt prachtig uitgedrukt door wijlen Dr. William Leask:

*En is er niets voor die tijd? Geen vrede
Niet onderbroken door de stormen en zorgen van het leven,
Totdat de tijd van wachten op Hem eindigt,
Door Zijn verschijning om de strijd te beslechten?;
Nee, voor die tijd is er niets.*

*Horen we niet dat middels de vlag der genade
Door getrouwe boodschappers van God ontvouwd,
Alle mensen zullen worden bekeerd, en de plaats
Van 's mensen rebellie een heilige wereld zal zijn?
Ja, dat horen we.*

*Is het niet waar dat aan de Gemeente is gegeven
De heilige eer om de nacht te verjagen,
En het menselijk geslacht weer naar de hemel te brengen,
Door overal het licht van het evangelie aan te steken?
Het is niet waar.*

*Is dit de hoop - dat Christus de Heer zal komen,
In alle heerlijkheid van Zijn koninklijk recht,
Verlosser en Wreker, Die Zijn heiligen thuishaalt
en de macht van de overweldiger breekt?
Dit is de hoop.*

Moge de God van alle genade deze poging om Zijn glorie te tonen, aannemen en zegenen en het gebruiken om Zijn volk te sterken in de verwachting van Zijn Zoon uit de hemel, Jezus, Die ons verlost heeft van de toekomstige toorn.

Ethelbert W. Bullinger (1893)

Inleiding

Het getuigenis van de sterren

Gedurende meer dan vijftienduizend jaar moest de mensheid het doen zonder een geschreven openbaring van God. Maar betekent dat ook dat God in die tijd geen getuigenis gaf van Zijn plan? Deze vraag wordt zeer duidelijk beantwoord in het *geschreven* Woord. In Romeinen 1:19 en 20 wordt verklaard, dat "hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard. Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn". Maar hoe kon men van het bestaan van God weten? Hoe waren Zijn *onzichtbare dingen* bekend sinds de schepping van de wereld? Hoe deed Hij Zijn plannen, Zijn bedoelingen en Zijn raadgevingen kennen? Dit wordt ons verteld door de Heilige Geest in Romeinen 10:18.

Nadat Paulus in vers 17 stelde dat "het geloof uit het gehoor en het gehoor door het woord (rheema, het gesprokene, de uitspraken) van God" is, schrijft hij: "Maar ik zeg: Hebben zij het dan niet gehoord? Ja toch ...". En wij mogen vragen: hoe hebben zij het gehoord? Het antwoord volgt: "... hun geluid is over de gehele aarde (gé, aarde, aardbodem) uitgegaan en hun woorden (rheemata, onderwijzingen, boodschap, instructie) tot de einden der wereld (oikoumene, de bewoonde wereld)". Welke woorden? Welke instructie? *Wiens* boodschap? *Wiens* onderwijzing? Er is maar één antwoord: *die van de hemelen!*

Dit wordt bevestigd door het feit dat deze passage wordt geciteerd uit Psalm 19, waarvan het eerste gedeelte betrekking heeft op de openbaring van God, geschreven aan de hemelen, en het laatste gedeelte op de openbaring van God, geschreven in het Woord. Dit is de meest eenvoudige verdeling en uitleg van deze prachtige Psalm. Daarom worden daar twee onderwerpen samen-

gebracht. Het abrupte einde in vers 7 heeft velen verward. Ineens gaat het verder met "De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel ...".

Echter: er is *niets* abrupts aan en er is geen einde. Het is eenvoudigweg de overgang van de eerste naar de tweede wijze van openbaren van God. Zo worden deze twee grote openbaringen naast elkaar geplaatst. Het eerste is de openbaring van de Schepper, (*El*) in Zijn *werken*, terwijl het tweede de openbaring is van de God van het verbond, (*Jahweh*) in Zijn *Woord*. Het is opmerkelijk dat in de eerste helft van de psalm 'El' maar één keer wordt genoemd en 'Jahweh' in de laatste helft zeven keer. Bij de zevende keer wordt Hij drievoudig geopenbaard: als Jahweh, Rots en Verlosser. Hiermee besluit de psalm.

De structuur van de psalm in z'n geheel ziet er als volgt uit:

A vers 2-5 de Hemelen

B vers 5-7 "in dezelve" (vs. 5; *b^èhèm*) de zon

A vers 8-11 de Schrift

B vers 12-15 "in dezelve" (vs. 12; *b^èhèm*) uw Knecht

De wonderlijke samenhang in deze psalm wordt nog meer benadrukt door de woorden die in de twee gedeelten gebruikt worden. In het eerste gedeelte (A en B), waar het om hemellichamen gaat, worden literaire woorden gebruikt als *vertellen*, *verkondigen*, *prediken*, *prediking*, *taal*, etc. Het tweede gedeelte (A en B) gaat over het Woord van God. Hier worden echter woorden gebruikt die ook op hemellichamen kunnen worden toegepast.

Voorbeelden hiervan in het A-gedeelte zijn:

- *bekeren* (vs. 8a, van *shoov*, terugkeren, zoals de zon aan de hemel telkens weer terugkeert);
- *getuigenis* (vs. 8b, van 'oed, herhalen, zoals een getuige iets herhaalt; dit wordt in Ps. 89:37 en 38 toegepast op de zon);

- *gewis* (vs. 8b, *aman*, trouw, zoals de zon, zie ook: Ps. 89:37 en 38) en
- *verlichten* (vs. 9b van *oor*, licht geven, als de zon, Gen. 1:15, 17 en 18; Jes. 60:19; Ezech. 32:7).

Voorbeelden in het B-gedeelte zijn:

- *vermanen* (vs. 12a van *zahar*, licht maken en hiervan afgeleid: onderwijzen, berispen);
- *houden* (vs. 12b, van *shamar*, houden, in acht nemen, als de hemelen (Ps. 130:6; Jes. 21:11) of zoals de hemelse lichamen Gods verordeningen in acht nemen);
- *afdwalingen* (vs. 13, van *shagah*, rondzwerven, als de planeten);
- *terughouden* (vs. 14a, van *chasak*, terughouden, in bedwang houden) en
- *heersen* (vs.14a, van *mashal*, dit werkwoord wordt gebruikt voor de zon en de maan, zie Gen. 1:18 en Ps. 136: 8 en 9).

Aldus zijn de twee gedeelten uit Psalm 19 specifiek aan elkaar verbonden en vormen ze een eenheid. Sommigen veronderstellen dat deze psalm opgemaakt is uit twee fragmenten van afzonderlijke psalmen, gecomponeerd in verschillende perioden en samengebracht door een latere redacteur! Dit wordt niet alleen weerlegd door het bovenstaande, maar blijkt ook uit meer nauwkeurige details.

Elke helft bestaat uit twee gedeelten die met elkaar corresponderen. A houdt verband met A, B met B. Bovendien bestaat het gedeelte over de werken evenals het gedeelte over het Woord uit hetzelfde aantal regels. Tevens zijn beide gedeelten op hun beurt weer onderverdeeld in gelijke aantallen regels:

A vers 2-5 acht regels

B vers 5-7 zes regels

A en B samen 14 regels

A vers 8-11 acht regels

B vers 12-15 zes regels

A en B samen 14 regels

Omdat het eerste gedeelte (vs. 2-7) voornamelijk spreekt over het getuigenis van God in de hemelen, gaan we nog wat verder in op een aantal details hiervan. Ze spreken van Goddelijke orde en perfectie.

De structuur binnen vers 2 t/m 7 (A en B, zie boven)

C vers 2 de hemelen

D vers 3 hun getuigenis: onophoudelijk (positief)

E vers 4 hun onhoorbare woorden (negatief)

D vers 5a hun getuigenis: wereldwijd (positief)

C vers 5b-6 de hemelen

In deze structuur wordt zichtbaar dat de uitersten (C en C) zich bezighouden met de hemelen; terwijl de middelsten (D, E en D) zich bezighouden met hun getuigenis.

Het volgende overzicht laat een verdere uitwerking zien van deze structuur. Hierin wordt de volgorde van de Hebreeuwse woorden aangehouden zoals deze in de grondtekst staan. Daardoor komt de aard van de structuur beter tot uitdrukking.

C vers 2 a De hemelen

b vertellen

c Gods eer

c en Zijner handen werk

b verkondigt

a het uitspansel

D vers 3 d Dag aan den dag

e stort overvloediglijk spraak uit

d Nacht aan den nacht

e toont wetenschap

E vers 4 f Geen spraak

g en geen woorden zijn er

g niet gehoord wordt

f hun stem

D vers 5a h Over de ganse aarde (de geschapen aarde)

i gaat hun richtsnoer uit

h En tot aan het einde der wereld (de bewoonde wereld)

i hun redenen

C vers 5b-6 j Voor de zon heeft Hij gesteld een tent (een woning) in dezelve

k l en als een Bruidegom (vergelijking)

m uitgaande uit zijn slaapkamer

(een verrijzende beweging)

l vrolijk als een Held (vergelijking)

m lopende het pad (een snelle beweging)

k n Van het einde des hemels

o is zijn uitgang

o en zijn omloop

n tot aan de einden deszelven

j en er is niets verborgen voor Zijn gloed (d.w.z. voor Hem)

In het kader van dit boek zijn we uitgebreid op de eerste zeven verzen van Psalm 19 ingegaan. De tweede helft van de Psalm is net zo perfect geordend. Zo worden er bijvoorbeeld zes woorden gebruikt (vers 8-10) om de volheid van Gods Woord te omschrijven en ze zijn afwisselend geplaatst:

- F vers 8 twee vrouwelijke enkelvoud (wet en getuigenis)
- G vers 9a een mannelijk meervoud (bevelen)
- F vers 9b en 10a twee vrouwelijke enkelvoud (gebod en vreze)
- G vers 10b een mannelijk meervoud (verordeningen)

Al met al mogen we zeker concluderen dat hier naar meer verwezen wordt, dan slechts naar het wonder van de werken van de Schepper. Als we de gehele psalm lezen en letten op haar structuur en notitie nemen van de gebruikte woorden, dan komt met nadruk naar voren, dat de hemelen een openbaring van God bevatten. Zij profeteren, zij tonen kennis, zij vertellen van Gods glorie en zetten Zijn doelen en raadgevingen uiteen. Het is opmerkelijk dat in het boek Job (dat over het algemeen wordt beschouwd als het oudste boek in de Bijbel (ca. 2000 voor Christus ontstaan), zo niet van de wereld), verwijzingen staan naar deze openbaring. Job noemt de tekenen van de Dierenriem en de namen van verscheidene sterren en sterrenbeelden als zijnde oud en goed bekend.

In Jesaja 40 lezen we: "Heft uw ogen op omhoog en ziet, Wie deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de grootheid *Zijner* krachten en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet een gemist" (vs. 26). We hebben hetzelfde bewijs in Psalm 147: "Hij telt het getal der sterren; Hij noemt ze allen bij namen" (vs. 4).

Namen van sterrenbeelden in de Bijbel

Er is een duidelijke en Goddelijke verklaring dat de grote Schepper de sterren van de hemel zowel geteld als benoemd

heeft. De vraag is of Hij iets van deze namen aan ons heeft geopenbaard. En of ze aan ons zijn doorgegeven. Het antwoord is: Ja; we vinden in de Bijbel namen, zo oud, dat hun betekenis een beetje onduidelijk is. Zoals Ash (een naam nog steeds verbonden met de Grote Beer), Kesiel en Kiemah.

Zij komen voor in Job 9: "Die den Wagen (Ash) maakt, den Orion (Kesiel) en het Zevengesternte (Kiemah) en de binnenkamers van het Zuiden" (vs. 9). De N.B.G.-vertaling heeft: "Hij maakt de Beer en de Orion, de Pleiaden en de Kamers van het Zuiden".

En in Job 38:31 en 32 staat: "Kunt gij de liefelijkheden van het Zevengesternte (Kiemah) binden, of de strengen des Orions (Kesiel) losmaken? Kunt gij de Mazzaroth (de twaalf tekenen van de Dierenriem) voortbrengen op haar tijd en den Wagen (Ash) met zijn kinderen (lett.: zonen) leiden?" De N.B.G.-vertaling heeft: "Kunt gij de banden der Pleiaden binden of de boeien van de Orion slaken? Doet gij de tekens van de dierenriem te rechter tijd opgaan en bestuurt gij de Beer met zijn jongen?".

Let op de opbouw van deze verzen!

- A de zeven sterren
- B Orion
- A de twaalf tekenen
- B den Wagen (de Beer)

Zie verder Jesaja 13:10, "de sterren des hemels en zijn gesternten" (N.B.G.-vertaling: sterrenbeelden) en Amos 5:8, "Die het Zevengesternte en den Orion maakt" (N.B.G.-vertaling: "Hij, Die Pleiaden en Orion heeft gemaakt").

Dan hebben we de termen "Mazzaroth" in Job 38:32 en "Mazzaloth" in 2 Koningen 23:5 (in de Statenvertaling weergegeven met "planeten"; N.B.G.-vertaling heeft "sterrenbeelden"). Het eerste woord (mazzaroth) verwijst naar de twaalf tekenen van de Dierenriem, terwijl het laatste verwijst naar de planeten, of - aannemelijker - de sterrenbeelden zelf.

Ook noemt de Bijbel andere sterren of sterrenbeelden bij name. Het teken van Gemini (Tweelingen) wordt gegeven als de naam van een schip; zie Handelingen 28:11 (Kastor en Pollux; N.B.G.-vertaling: Dioskuren).

De meeste uitleggers zijn het erover eens dat er met "slang" naar het sterrenbeeld Draak (tussen de Grote en de Kleine Beer) wordt verwezen in Job 26: "Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen versierd; Zijn hand heeft de langwemelende *slang* geschapen" (vs. 13). Het woord "versierd" in dit vers is merkwaardig. De N.B.G.-vertaling heeft "helder". In Psalm 16:6 wordt het weergegeven als "schoon". In Daniël 4:2 vinden we het als "behagen", met verwijzing naar "de tekenen en wonderen", die God deed neerkomen op Nebukadnessar. Uit dit alles blijkt dat God het goed achtte door deze in de sterren geschreven tekenen, de wonderen van Zijn doelen en raadgevingen te tonen. Het was door Zijn Geest dat Hij het bekend maakte; het was Zijn hand die de snelle slang "doorboorde" tussen de sterren van de hemel.

Zo zien we dat de Schrift niet zwijgt over de grote oudheid van de tekenen en de sterrenbeelden.

Verslagen van oude beschavingen

Als we kijken naar de buiten-bijbelse geschiedenis en traditie zien we meteen dat *onder alle oude volken van de wereld*, de twaalf tekenen hetzelfde zijn, zowel de betekenis van de namen als de volgorde!

De Chinese, Chaldeeuwse en Egyptische documenten gaan terug tot meer dan 2000 jaar voor Christus. Jazeker, de afbeeldingen van de Dierenriem in de tempels van Dendera en Esneh in Egypte, zijn zonder twijfel kopieën van nog oudere afbeeldingen, die dateren van ongeveer 4000 voor Christus, toen de zomerzonnwende in het sterrenbeeld Leeuw lag. De Joodse historicus Flavius Josephus, die leefde rond het begin van onze jaartelling, beschrijft de tradities op sterrengebied van zijn eigen natie en ver-

wijst daarbij naar acht oude heidense autoriteiten, wiens werken verloren zijn gegaan. Hij zegt dat zij allen beweren dat 'God de antediluvianen (mensen die voor de zondvloed leefden) zulk een lang leven had gegeven, dat zij hun ontdekkingen in de astronomie konden perfectioneren'. Cassini begint zijn 'Geschiedenis van de astronomie' met te zeggen: 'Het is onmogelijk te betwijfelen dat astronomie uitgevonden werd aan het begin van de wereld; geschiedenis, werelds zowel als heilig, getuigt van deze waarheid'. Nouet, een Franse astronoom, besluit dat de Egyptische astronomie ontstaan moet zijn 5400 jaar voor Christus.

Oude Perzische en Arabische tradities schrijven de uitvinding ervan toe aan Adam, Seth en Henoch. Josephus beweert (in *De Joodse Geschiedenis*, boek I, hfdst. 1-3), dat de kennis van de sterren afkomstig is uit de familie van Seth. Hij zegt dat Adam, Seth en Henoch, met het oog op de komende oordelen van water en vuur, twee pilaren (een van baksteen en de andere van steen) maakten, opdat hun openbaring niet verloren zou gaan. Op deze pilaren gaven ze een beschrijving van het geheel van de voorzeggingen van de sterren boven hen. In het geval dat de bakstenen pilaar vernietigd zou worden door de vloed, zou de stenen pilaar de openbaring bewaren.

Dezelfde *bedoeling* komt zonder twijfel naar voren in Genesis 11: "En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons een stad bouwen en een toren, welks opperste in den hemel zij en laat ons een naam voor ons maken, *opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden!*" (vs. 4). Er staat in dit vers niets dat betrekking heeft op de *hoogte* van deze toren. Het zegt alleen maar "welks opperste in den hemel zij". Dit wil zeggen: met op het bovenste gedeelte van de toren de tekeningen en de sterren van de hemel, net zoals we ze vinden in de oude tempels van Dendera en Esneh in Egypte. Deze toren, met zijn voorstelling van de sterrenhemel en de tekeningen van de tekenen en sterrenbeelden, moest net zoals die

tempels later, worden opgericht om de openbaring te bewaren "opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden".

Dit wordt bevestigd door Luitenant-Generaal Chesney, beroemd door zijn wetenschappelijk onderzoek en opgravingen tussen de ruïnes van Babylon. Nadat hij zijn ontdekkingen schreef, zegt hij: 'ongeveer vijf mijl ten Zuid-Westen van Hillah, rijst de meest opmerkelijke van die ruïnes, de Birs Nimroud van de Arabieren, op tot een hoogte van 153 voet boven de vlakke. Dit bouwsel staat op een vierkant plateau van 400 bij 400 voet (bijna 1,6 hectare). Het was gemaakt van ovengedroogde bakstenen in zeven verdiepingen, die correspondeerden met de planeten waaraan zij waren gewijd: de onderste zwart, de kleur van Saturnus; de volgende oranje, voor Jupiter; de derde rood, voor Mars; enz.' (fragmenten van deze geglazuurde stenen zijn te zien in het British Museum). Op deze verdiepingen bevond zich een hoge toren, op de top waarvan (zo wordt verteld) de Dierenriem en andere astronomische figuren zich bevonden; aldus *hebbende* (zoals het vertaald had moeten worden) *een representatie van de hemelen*, in plaats van "welks opperste in den hemel zij". Dit bijbelse bewijs brengt ons helemaal terug naar de zondvloed van ongeveer 2500 voor Christus. Deze toren of tempel, of beide, werd volgens sommigen ook 'de zeven hemelen' genoemd en volgens anderen 'de zeven lichten'. Het is dus duidelijk dat het bij deze toren niet zozeer gaat over zijn hoogte en zijn doel, maar juist over zijn astronomische verwijzing naar de openbaring van God. De toren was een poging de tradities van vóór de zondvloed te bewaren en door te geven. Hun zonde was het bij elkaar blijven in plaats van zich te verspreiden over de aarde.

Een andere belangrijke verklaring wordt gegeven door Dr. Budge van het British Museum in zijn boek 'Babylonian Life and History'. Hij zegt: 'men moet niet vergeten dat de Babyloniërs een natie vormden van sterrenkijkers en dat zij een groep mensen hadden die niets anders deden dan eclipsen, verschijningen van de maan, zonnevlekken, etc., etc., te rapporteren'.

Enkele andere opmerkelijke dingen die Dr. Budge noemt in zijn boek, zijn:

- een groot gedeelte van de tabletten in de Babylonische bibliotheken wordt in beslag genomen door *astronomie* gecombineerd met *astrologie*; Jesaja 47:13 verwijst hiernaar: "Gij zijt moede geworden in de veelheid uwer raadslagen; laat nu opstaan, die den hemel waarnemen, die in de sterren kijken, die naar de nieuwe manen voorzeggende ...". Het grootste astrologische werk van de Babyloniërs bevatte zeventig tabletten en was samengesteld op bevel van Sargon van Agade 3800 jaar voor Christus! Het werd 'de Verlichtingen van Bel' genoemd;
- hun observaties werden gedaan vanuit torens, genaamd *zig-gurats*;
- zij bouwden observatoria in alle grote steden en rapportages werden regelmatig naar de koning gestuurd;
- zij waren in staat eclipsen te berekenen en hadden daar een lange lijst van;
- zij ontdekten dat de zon gevlekt was en zij wisten van kometen;
- zij waren de uitvinders van de Dierenriem;
- de maanden werden genoemd naar de tekenen van de Dierenriem.

We kunnen ons een idee vormen van deze 'representatie van de hemelen' aan de hand van het vijfde zogenoemde 'Scheppingstablet', dat zich in het British Museum bevindt. De tekst luidt als volgt:

'Anu (de Schepper) maakte de huizen (= de hemelse huizen) van de grote goden uitmuntend; twaalf in getal (dit heeft betrekking op de twaalf tekenen of huizen van de zon).

De sterren plaatste hij daarin. De lumasi (= groepen van sterren of figuren) stelde hij vast.

Hij ordende het jaar volgens de grenzen (= de twaalf tekenen) die hij bepaalde.

Voor elk van de twaalf maanden stelde hij drie rijen sterren (= sterrenbeelden) vast.

Van de dag waarop het jaar begint tot het einde, markeerde hij de huizen (= de tekenen van de dierenriem) van de dwalende sterren (= planeten) om hun banen te kennen, zodat zij zich absoluut niet zouden vergissen of afwijken'.

Verslagen van rond het begin van onze jaartelling

Eudoxus, een astronoom van Cnidus (403-350 voor Christus), schreef een boek over astronomie dat hij 'Phainomena' (= verschijnselen) noemde. Antigonius Gonatas, koning van Macedonië (273-293 voor Christus) verzocht de dichter Aratus het werk van Eudoxus in dichtvorm te maken, wat hij in ongeveer 270 voor Christus deed.

Aratus noemde zijn boek 'Diosemeia' (= de goddelijke tekenen). Hij was een inwoner van Tarsus en het is interessant om te zien dat zijn gedicht bekend was bij en waarschijnlijk gelezen moet zijn door de apostel Paulus, want hij citeert het in zijn toespraak in Athene op de Areopagus (= heuvel van Mars): "Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij, gelijk ook enige van uw dichters hebben gezegd: Want wij zijn ook van zijn geslacht" (Hand. 17:28).

Er zijn diverse vertalingen van dit gedicht gemaakt, zowel door Cicero als anderen in het Latijn en - in meer recente tijden - in het Engels door E. Poste, J. Lamb en anderen. Het volgende is het begin van de vertaling van Robert Brown jr.:

'Van Zeus herleiden we de afkomst; hij wie de mensheid altijd bezong:

van Zeus zijn de openbare wegen;

Alle verblijfplaatsen van mannen zijn vol; en vol is de zee en havens;

en ieder is van Zeus afhankelijk.

Wij zijn ook van zijn geslacht: en hij, altijd goed en mild voor de mens

Geeft genadige tekenen en wekt ons op te zwoegen.

Herinnert ons aan de noden van het leven: wanneer kluiten goed zijn

Voor ploeg en houweel: wanneer de tijd rijp is

Om druiven te planten en zaden te zaaien, zegt hij.

Want hijzelf heeft deze tekenen in de hemel gesteld,

De sterren gescheiden: en gedurende het jaar

Voorziet hij in sterren tot aanwijzing voor mensen,

De loop der seizoenen, zodat alle dingen stipt groeien'

Etc., etc.

Dan gaat Aratus verder met het beschrijven en verklaren van alle tekenen en sterrenbeelden zoals de Grieken ze in zijn tijd begrepen, of beter gezegd: *verkeerd* begrepen, omdat men hun ware betekenis en getuigenis vergeten was.

Bovendien beschrijft Aratus ze niet zoals ze in zijn dagen werden gezien, maar zoals ze ongeveer vierduizend jaar eerder werden gezien. De sterren konden namelijk vanuit Tarsus niet gezien worden zoals hij ze beschrijft en daarom moet hij ze van een oude Dierenriem hebben overgenomen. Want, ondanks het feit dat we het over 'vaste sterren' hebben, is er sprake van een constante, langzame onderlinge beweging.

Er vindt ook een verandering plaats dankzij de langzame terugtrekking van de pool van de hemel (ongeveer vijftig graden per jaar). Hierdoor was de ster Alpha in het sterrenbeeld Draak de Poolster, toen de Dierenriem gevormd werd. Thans is de ster Alpha in het sterrenbeeld Kleine Beer de Poolster. Deze verandering alleen al brengt ons tenminste vijfduizend jaar terug.

Dezelfde beweging die de relatieve positie van deze twee sterren veranderde, was er ook de oorzaak van, dat het sterrenbeeld van het Zuiderkruis onzichtbaar werd in de Noordelijke geografische

breedte. Toen de sterrenbeelden werden gevormd was het Zuiderkruis daar één van en zichtbaar op veertig graden Noordelijke breedte. Toch werd het Zuiderkruis, dat men vanuit tradities kende, gedurende zo'n twintig eeuwen niet op die breedte gezien, totdat reizen naar Kaap de Goede Hoop werden gemaakt. Toen werd het Zuiderkruis weer gezien, zoals afgebeeld door de aartsvaders. Ook dit is een onbetwistbaar bewijs voor de oudheid van de formatie van de Dierenriem.

Ptolemaeus (150 na Christus) geeft de kennis over de Dierenriem van Hipparchus (130 voor Christus) door 'als van onbetwifelde autoriteit, onbekende herkomst en onnaspeurlijke oudheid'. Sir William Drummond zegt dat 'de tradities van de Chaldeeuwse astronomie fragmenten schijnen te zijn van een machtig systeem dat in stukken is gevallen'.

Het woord 'Dierenriem' zelf komt van het Griekse *zodiakos*, dat niet van *zaoo*, leven, is afgeleid, maar van een primitieve stam via het Hebreeuwse *sodi*, dat in Sanskriet 'een weg' betekent. De etymologie van dit woord houdt geen verband met levende wezens, maar duidt *een weg* of *stap* aan. Het wordt gebruikt voor de weg of het pad waarop de zon zich blijkt te bewegen tussen de sterren in de loop van het jaar.

Voor een toeschouwer op de aarde lijkt het gehele uitspansel in vierentwintig uur samen met de zon in een cirkel te draaien. Toch verschilt de omloop van de sterren in tijd van die van de zon. Dit verschil loopt elke maand op tot ongeveer een twaalfde deel van de hele cirkel, zodat wanneer de cirkel van de hemel wordt opgedeeld in twaalf delen, de zon zich elke maand lijkt te bewegen door één daarvan. Het pad dat de zon aldus tussen de sterren maakt, wordt genoemd de *Ecliptica*.

Elk van deze twaalf delen (ieder bestaand uit ongeveer dertig graden) is te onderscheiden, niet door nummers of letters, maar door

tekenen en namen en dit gebeurt al, zoals we zagen, vanaf de vroegste tijden. Zij zijn bewaard tot de huidige dag in almanaks en hun volgorde daarin is als volgt: Ram, Stier, Tweelingen, Kreeft, Leeuw, Maagd, Weegschaal, Schorpioen, Boogschutter, Steenbok, Waterman en Vissen.

Vorm en afbeelding van de sterrenbeelden

Deze tekenen zijn altijd en overal bewaard in deze volgorde. Zij zijn bekend bij alle natiën en in alle tijden en bewijzen aldus hun gemeenschappelijke oorsprong.

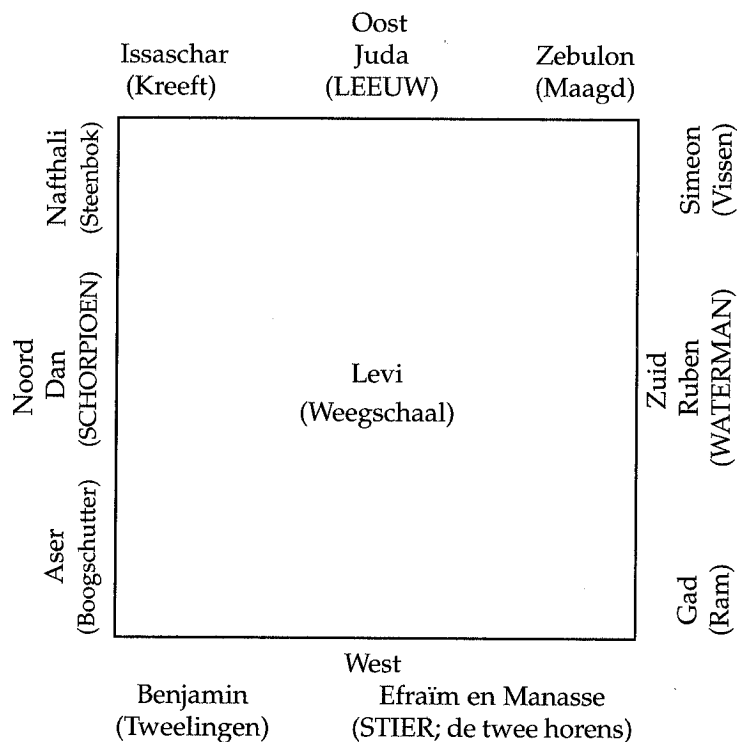
De afbeeldingen van de Dierenriem (die overal hetzelfde zijn) zijn in de vorm van de sterrenbeelden aan de hemel niet herkenbaar. Dit is het eerste wat iedereen, die naar de sterrenbeelden kijkt, opmerkt. Neem bijvoorbeeld het teken Maagd en kijk naar de sterren. Er is niets wat ook maar enigszins doet denken aan een menselijke vorm, laat staan dat het een man of een vrouw betreft. Dit geldt ook voor de andere tekenen.

Dat de afbeelding echter overal hetzelfde is, wijst op het bestaan van een origineel. De afbeelding moet getekend zijn rondom of verbonden zijn met bepaalde sterren, eenvoudig om ze te identificeren en met elkaar te associëren. Zo konden de sterrenbeelden worden onthouden en zijn ze aan het nageslacht doorgegeven.

Er kan geen twijfel over bestaan, zoals de geleerde schrijfster van het boek *Mazzaroth* (Miss Frances Rolleston) afdoende bewijst, dat deze tekenen later werden geïdentificeerd met de twaalf zonen van Jakob. Jozef ziet de zon en de maan en elf sterren voor hem buigen. Jozef zelf is dan de twaalfde ster (Gen. 37:9). De zegening van Jakob (Gen. 49) en de zegening van Mozes (Deut. 33) getuigen beide van het bestaan van deze tekenen in hun dagen. En het is meer dan waarschijnlijk dat elk van de twaalf stammen er één van op hun vaandel droegen. We lezen in Numeri 2: "de kinderen Israëls zullen zich legeren, een ieder onder zijn banier, naar de

tekenen van het huis hunner vaderen; rondom tegenover de tent der samenkomst zullen zij zich legeren" (vs. 2). Deze banier was de dègèl waarop het 'teken' (*ooth*) was afgebeeld. Joodse gezaghebbende geleerden uit het verleden verklaren dat elke stam zijn eigen teken had en het is hoogst waarschijnlijk, ook vanuit de Schrift, dat de stammen in groepen van vier ook weer een *teken* droegen. Deze vier groepen werden elk geplaatst aan een van de vier zijden van de legerplaats.

Wanneer we ervan uitgaan dat het sterrenbeeld de Leeuw hoort bij de stam Juda, was volgens Numeri 2 het kamp aldus geformeerd:

Als de lezer het bovenstaande vergelijkt met de betekenissen en de beschrijvingen van de zegening van de zonen van Jakob (Gen. 49) en van de twaalf stammen door Mozes (Deut. 33), is het verband duidelijk zichtbaar. Levi bijvoorbeeld, had geen vaandel; hij had er geen nodig want hij bezat de 'weegschaal van het heiligdom' en had de zorg voor dat bronzen altaar waarop het verzouwend bloed zwaarder woog dan de zonden van de natie. Deze uitdrukking *weegschaal van het heiligdom* heeft te maken met de *sikkel des heiligdoms* (zie bijv. Exod. 30:13 en 38:24). Deze sikkel gold als maatstaf en stemde overeen met het wegen van andere zaken in het heiligdom. De sikkel werd bewaard in het heiligdom en viel dus onder de zorg van de Levieten. Het Hebreeuwse woord voor *sikkel* (*sjèkèl*) is afgeleid van het werkwoord *sjakal*, dat *wegen* betekent.

Er waren vier grote tekenen die de vier zijden van de legerplaats markeerden, als waren zij de vier 'windstreken' van de Dierenriem. Het zijn dezelfde vier die de cherubs vormen. Ezechiël 1:10 spreekt van een mens (te vergelijken met waterman), een leeuw, een os (te vergelijken met de stier) en een adelaar (de natuurlijke vijand van de schorpioen). Zo vormen de cherubs een beknopte uitdrukking van de hoop van de Schepping, die vanaf het eerste begin verbonden is met de Komende, Die als Enige het lijden van de schepping kan stoppen.

Hiermee komen we terecht bij de tekenen zelf en de interpretatie ervan.

De sterrenbeelden als uitdrukking van de hoop van de schepping

De afbeeldingen van de sterrenbeelden werden ontworpen om de eerste grote belofte en voorspelling van Genesis 3:15 te bewaren, te verklaren en te vereeuwigen; dat alle hoop voor de mensheid, alle hoop voor de schepping, verbonden is met een komende Verlosser. Een, Die geboren moest worden uit een vrouw, Die

eerst moest lijden en daarna glorieus zou triomferen. Een, Die eerst verwond moest worden door de grote vijand die de oorzaak is van alle zonde, verdriet en dood, maar Die uiteindelijk het hoofd van de "oude slang, de duivel" zou vermorzelen.

De oude sterrentekeningen onthullen deze Komende. Zij vermelden "het lijden dat op Christus komen zou en de heerlijkheid daarna" (vgl. 1 Petr. 1:11).

In totaal zijn er 48 van deze tekenen. Dit aantal is opgebouwd uit twaalf sterrenbeelden (de tekenen van de Dierenriem); daarnaast zijn aan elk van deze twaalf sterrenbeelden nog eens drie sterrenbeelden verbonden. Deze 48 sterrenbeelden kunnen verdeeld worden in drie grote 'Hemelboeken'; elk boek bevat vier hoofdstukken; elk hoofdstuk bevat naast het 'hoofdsterrenbeeld' de drie daaraan verbonden sterrenbeelden. Elk boek vermeldt zijn bijzondere aspect van de Komende (zoals de vier Evangelieën verschillende zijden belichten van de gekomen Christus), beginnend met de belofte van Zijn komst en eindigend met de vernietiging van de vijand.

Het begin en het einde van de Dierenriem

Waar beginnen we deze wonderlijke Hemelse Boekrol te lezen? Een cirkel heeft immers begin noch einde. In welke volgorde moeten we deze tekenen beschouwen? In de hemelen vormen ze een oneindige cirkel. Waar is het begin en waar is het einde van deze cirkel, waarin de zon zich voortdurend beweegt? Waar moeten we deze cirkel doorbreken en zeggen: hier is het begin? Het is duidelijk, dat we dit wonderlijke boek nooit goed kunnen lezen, tenzij we het oorspronkelijk startpunt kunnen bepalen.

Zoals eerder opgemerkt, begint men vandaag de dag over het algemeen met Aries, de Ram. Volgens het getuigenis van God in de hemelen en - later - in Zijn Woord is Virgo, de Maagd echter het begin. Leo, de Leeuw, is dan het sterrenbeeld waarmee we logischerwijze kunnen besluiten. Denk hierbij eens aan het 'onbeken-

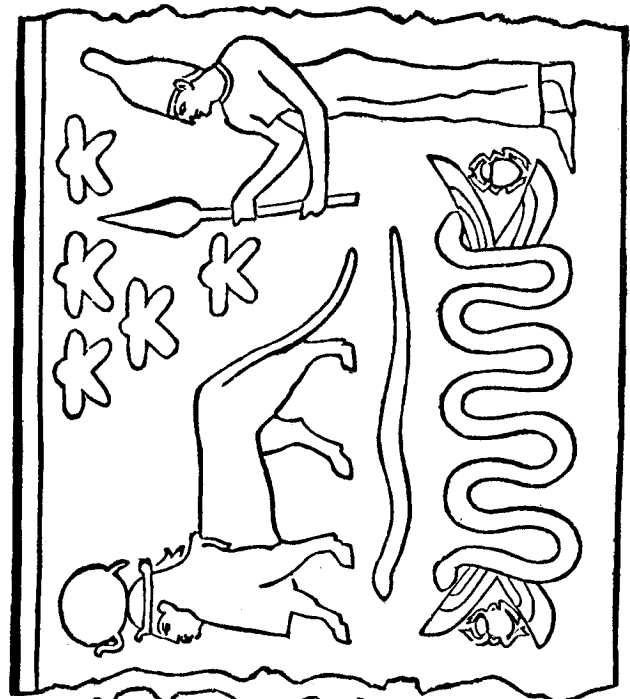
de en onoplosbare mysterie' *het raadsel van de Sfinx*. Het woord *Sfinx* komt van het Griekse *sphingoo* en betekent: samensnoeren. De Sfinx was ontworpen om te laten zien waar de twee uiteinden van de Dierenriem samengevoegd moeten worden en waar de grote cirkel van de hemelen begint en eindigt. De Sfinx is een figuur met het hoofd van een vrouw en het lichaam van een leeuw. Wat is dit anders dan een aanwijzing om te beginnen met Virgo (Maagd) en te eindigen met Leo (Leeuw)?

In de Dierenriem in de tempel van Esneh in Egypte is een sfinx geplaatst tussen de tekens van Maagd en Leeuw, zoals getoond op de illustratie op blz. 30. Deze illustratie is overgetrokken van een tekening van Signor Bossi, die in de tempel van Esneh deze tekening maakte, onder toezicht van wijlen Mr. Edward J. Cooper, in 1820.

De tekenen van Leeuw en Maagd, op het plafond van de Zuilengang van de tempel van Esneh, laten de Sfinx daartussenin zien. De Sfinx verbindt het begin en het einde van de Dierenriem.

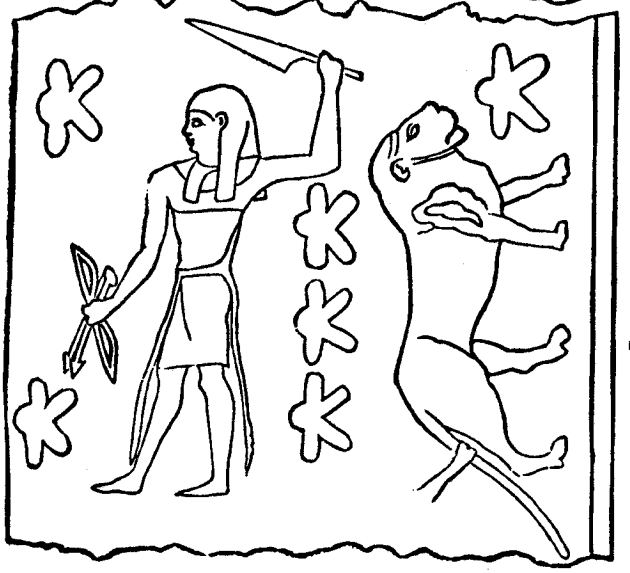
Beginnend met het sterrenbeeld Maagd kunnen we nu de inhoud van deze hemelse 'boekdelen' ontvouwen, zodat we ze gemakkelijk kunnen overzien. Zie hiervoor de los bijgevoegde kaart. Natuurlijk worden we hierbij gehinderd doordat we de moderne Latijnse namen moeten gebruiken die de sterrenbeelden tegenwoordig dragen. Zoals het met deze hemelse boekdelen is gegaan, is het ook het geval met de Bijbelboeken! Hun volgorde en hun namen zoals we ze nu kennen in 'onze' Bijbels, zijn die zoals ze door mensen gegeven zijn, overgenomen van de Septuaginta (Griekse vertaling van het Oude Testament) en de Vulgata (de Latijnse vertaling van de Bijbel). Het zijn in veel gevallen niet de Goddelijke namen volgens de Hebreeuwse canon.

Sommige namen van de sterrenbeelden zijn fout, andere zijn grove verdraaiingen van de waarheid, zoals bewezen door de

Maagd

Sfinx

Leeuw

tekeningen zelf, die veel ouder zijn dan de Latijnse namen en die zijn overgeleverd uit vroegere tijden.

Nadat Gods openbaring tot ons kwam in de Schriften, was er minder behoefte aan het bewaren van de 'hemelse boekdelen'. En nadat de volkeren de originele betekenis van de tekeningen hadden verloren, vonden mensen een nieuwe betekenis uit, ontstaan uit de ijdele verbeeldingskracht van de menselijke gedachte. De Griekse mythologie is een interpretatie van (slechts enkele van) de tekenen en sterrenbeelden, nadat hun ware betekenis vergeten was. Het is een populaire gedachte dat de bijbelse waarheid het gevolg is van evolutie van de oude wereldreligies. Echter, deze religies zijn een verbastering en verdraaiing van oorspronkelijke waarheid!

Inhoudsopgave van de drie Hemelboeken

Wij willen nu de inhoud van het hemelse boek van Gods openbaring geven. Daarna vervolgen we met het uiteenzetten, in detail verklaren en vergelijken met dezelfde waarheid, die naderhand door God werd geopenbaard in de Bijbel.

HET EERSTE BOEK De Verlosser

In dit boek gaat het om de eerste komst van de Verlosser; daarin staat centraal: "het lijden dat over Christus komen zou".

Hoofdstuk 1

De profetie van het beloofde zaad van de vrouw 39
VIRGO (Maagd). Een vrouw draagt een tak in haar rechterhand en een korenaar in haar linkerhand. Het beloofde zaad van de vrouw.

1. Coma (Begeerde). De begeerde van alle naties.
2. Centaurus (Paardmens). Het verachte zondoffer.
3. Boötes (Hij komt).

Hoofdstuk 2

Het verzoenende werk van de Verlosser 56
LIBRA (Weegschaal). De ontoereikende prijs afgewogen tegen de prijs die voldoet.

1. Crux (Kruis). Het kruis verdragen.
2. Lupus of Victima (Slachtoffer). Het geslagen slachtoffer.
3. Corona (Kroon). De geschonken kroon.

Hoofdstuk 3

De strijd van de Verlosser 66
SCORPIO (Schorpioen) die probeert te verwonden, maar zelf onder de voet wordt gelopen.

1. Serpens (Slang).
2. Ophiuchus (Hij die de slang vasthoudt). De strijd met de vijand.
3. Hercules (Machtige Man). Een man op één knie geknield, vernederd in de strijd, maar de tekenen van de overwinning omhooghoudend, met zijn voet op de kop van de draak. De machtige overwinnaar lijkt onder te gaan in de strijd.

Hoofdstuk 4

De triomf van de Verlosser 77

SAGITTARIUS (Boogschutter). De grote Overwinnaar.

1. Lyra (Harp). Lof, bereid voor de Veroveraar.
2. Ara (Altaar). Verterend vuur, bereid voor Zijn vijanden.
3. Draco (Draak). De oude slang, de duivel, neergeworpen vanuit de hemel.

HET TWEEDE BOEK De verlost

In dit boek gaat het om de vrijgekochten en het resultaat van het lijden van de Verlosser.

Hoofdstuk 1

De zondebok geslacht voor de verlost 90

CAPRICORNUS (Steenbok). De bok van verzoening, geslacht voor de vrijgekochten.

1. Sagitta (Pijl). De pijl van God uitgezonden.
2. Aquila (Adelaar). De Getroffene valt.
3. Delphinus (Dolfijn). De Dode staat weer op.

Hoofdstuk 2

Hun zegeningen verzekerd 101

AQUARIUS (Waterman). Het levende water van zegening uitgegoten voor de vrijgekochten.

1. Piscis Australis (Zuidelijke Vis). De geschonken zegeningen.
2. Pegasus (Gevleugeld Paard). De zegeningen, die spoedig komen.
3. Cygnus (Zwaan). Hij, Die zegent, zal zeker terugkeren.

Hoofdstuk 3

Verwachting van de zegeningen der verlost 110

12 PISCES (Vissen). De vrijgekochten, hoewel gebonden, toch gezegend.

1. De band. Hoewel zelf gebonden, binden de verlost hun grote vijand Cetus, het zeemonster, vast.
2. Andromeda (Geketende vrouw). De verlost in hun sla vernij en droefheid.
3. Cepheus (Koning). Hun Verlosser komt om te heersen.

Hoofdstuk 4

De zegeningen der verlost vervuld en genoten 122

7 ARIES (Ram of Lam). Het lam dat was geslacht, toebereid voor de overwinning.

1. Cassiopeia (Getroonde Vrouw). De gevangene bevrijd en voorbereid voor haar man, de Verlosser.
2. Cetus (Zeemonster). De grote vijand gebonden.
3. Perseus (Verbreker). Zijn vrijgekochten bevrijdend.

HET DERDE BOEK

De Verlosser

In dit boek gaat het om de wederkomst van de Verlosser, met daarin centraal: "de heerlijkheid daarna volgende".

Hoofdstuk 1

Messias, de komende Rechter over de gehele aarde 140

7 TAURUS (Stier). De Messias komt om te heersen.

1. Orion. Het licht breekt door in de Persoon van de Verlosser.
2. Eridanus (Rivier van de Rechter). Wraak over Zijn vijanden breekt door.
3. Auriga (Herder). Veiligheid voor de vrijgekochten in de dag der wrake.

Hoofdstuk 2

De heerschappij van de Messias als de Prins van de vrede ... 157

7 GEMINI (Tweelingen). De tweevoudige natuur van de Koning.

1. Lepus (Haas). De vijand onder de voet vertreden.
2. Canis Major (Grote Hond) of Sirius. De komende glorierijke Vorst der vorsten.
3. Canis Minor (Kleine Hond) of Procyon. De verheven Verlosser.

Hoofdstuk 3

De vrijgekochte bezittingen van de Messias 168

7 CANCER (Kreeft). De verlost bezittingen van de Messias in verzekerde bewaring.

1. Ursa Minor (Kleine Beer). De kleinere schaapskudde.
2. Ursa Major (Grote Beer). De kooi en de kudde.
3. Argo (Schip). De vrijgekochte pelgrims veilig thuis.

Hoofdstuk 4

De voltooide triomf van de Messias 185

3 LEO (Leeuw). De leeuw van de stam van Juda ontwaakt om de vijand te verscheuren.

1. Hydra (Slang). De oude slang, de duivel, wordt vernietigd.
2. Crater (Beker). De beker van Goddelijke toorn wordt over hem gegoten.
3. Corvus (Kraai of Raaf). Roof- of aasvogels verslinden hem.

Dit is de inhoud van het wonderbare boek dat aan de hemelen is

geschreven. Aldus heeft God gesproken, daarmee Zijn eerste grote (geschreven) profetische belofte van Genesis 3:15 benadrukkend.

Hoewel Zijn volk meer dan vijftienghonderd jaar deze openbaring niet in een geschreven boek bezat, zoals wij het nu hebben in de Bijbel, werden zij niet onwetend en in duisternis gelaten met betrekking tot Gods bedoelingen en raadgevingen; noch waren zij zonder hoop op uiteindelijke verlossing van al het kwaad en de boze.

Adam, die het eerst deze wonderbare belofte (Gen. 3:15) hoorde, herhaalde het en gaf het aan zijn nageslacht door als een zeer kostbare erfenis, de basis van al hun geloof, de inhoud van al hun hoop, het onderwerp van al hun begeerte.

Seth en Henoch namen het over. Van Henoch weten we dat hij de komst van de Heer profeteerde, zeggende "Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen" (Judas, vers 14).

Hoe konden deze "heilige profeten, sinds het begin der wereld", hun profetieën beter, effectiever of waarheidsgetrouwer en krachtiger opschrijven, dan in de sterrentekeningen en de interpretatie ervan?

Dat het zo gebeurde is welhaast zeker, ook als we denken aan de woorden van de Heilige Geest door Zacharias gesproken: "Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht en verlossing te weeg gebracht Zijn volke; En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; Gelijk Hij gesproken heeft door den mond *Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn ...*" (Luk. 1:68-70).

Dezelfde waarheid wordt onthuld door Petrus in Handelingen 3: "En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond *van al Zijn heilige profeten van alle eeuw*" (vs. 20 en 21).

Deze woorden krijgen een nieuwe betekenis, als we de dingen zien waar "van oudsher" werd gesproken, zoals geschreven aan de hemelen. Die verkondigen een spraak (d.i. profetie, zie Psalm 19) en tonen deze kennis dag en nacht als erfenis voor de gehele wereld. Hun woorden reiken tot aan het einde der wereld.

Deze openbaring stemt overeen met de feiten en waarheden die later werden geopenbaard in het geschreven Woord. Zij moeten dezelfde Goddelijke oorsprong hebben gehad en bekendgemaakt zijn door inspiratie van dezelfde Heilige Geest.

We gaan nu verder met de vergelijking van het 'boek der hemelen' en het 'geschreven Woord van God'. We zullen zien dat zij op elk punt met elkaar overeenkomen en bewijzen dat de oorsprong en herkomst van deze Goddelijke openbaring dezelfde is.